

te Parijs, die bloed zweette, toen hij zijn doodvonnis hoorde. Het getuigenis van dezen strekt wel tot bewijs dat de benauwdheid zoo hoog kan gaan, doch is slechts een flauwe schets van de doodsangsten, die Jezus in Gethsemane heeft uitgestaan.

3. Uit Christus' bede tot den Vader, Matth. 26 : 39. Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat dezen drinkbeker van Mij voorbijgaan. De drinkbeker is Zijn tegenwoordig lijden en zware benauwdheid met toespeling op de bittere dranken die de medicijnmeesters den zieken voorschrijven, Job 13 : 26. Als nu de Christus bidt dat deze drinkbeker van Hem mocht voorbijgaan, moet dat niet aangemerkt worden als een teken van ongehoorzaamheid of onwilligheid tot lijden; maar als een bewijs van de ware menschelijke natuur. Al wat leeft, schrikt voor ellende en den dood. Dus toonde de gevoelige menschheid, dat zij een schrik en ontroering had van en over dat zwaar en bloedig lijden, doch deze begeerte wordt door den redelijken en volmaakten wil van den Borg terstond ingebonden, met de bijgevoegde voorwaarde; indien het mogelijk is.

4. Uit Zijne klacht aan het kruis, Matth. 27 : 46. En omtrent de negende ure riep Jezus met eene groote stem: Eli Eli Lama Sabachthani, dat is: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten. Deze waren geen woorden van wanhoop. De Christus had geen reden om te wanhopen, dewijl Hij wist dat Hij zou verlost worden. Ook openbaarde Hij in dit geroep Zijne hoop en vertrouwen als Hij zeide Mijn God! maar de woorden geven te kennen de zwaarheid van Zijn lijden in de ure des doods; dat Hij was verlaten van den vriendelijken invloed van Zijns Vaders gunst, daarentegen gevoelende de vreeselijkheid van Gods toorn tegen de zonde; zoodat Hij smeevende geofferd heeft met sterke roeping en tranen tot Dengene die hem uit den dood kon verlossen, Hebr. 5 : 7.

5. Christus lijdt dat niet als een gemeen persoon, maar als ons Hoofd en Borg. Onze zonden waren de oorzaken van Zijn lijden en benauwdheid. Hij werd om onzentwille van God geslagen en verbrijzeld, Jes. 53 : 4. Wij hadden den toorn Gods, de onuitsprekelijke benauwdheden, en helsche pijnen verdiend, die Hij gedragen heeft op het einde van Zijn leven, Jes. 53 : 5. Is het nu een godzalige zoo bang, de zonde als zonde te zien, en goddelijke gramschap te voelen, die de bergen aanroert dat zij smelten; wat zwaarte van lijden heeft dan de Borg ondergaan, als Hij voor ons tot zonde gemaakt werd, 2 Cor. 5 : 21. Dit doet Hem uitroepen, Jes. 43 : 24. Gij hebt Mij arbeid gemaakt met uwe ongerechtigheden.

∴ *Vraag.* Hoe blijkt de zwaarheid van dit lijden ten aanzien van het lichaam?

Antw. 1. Uit Zijn lijden in Gethsemane, waar Hij verraden wordt van Zijn eigen discipel, als een booswicht gevangen, gebonden en weggeleid wordt, terwijl alle Zijne vrienden van verre staan.

2. In de zaal van Kajaphas, waar Hij voor den kerkelijken raad als een misdadiger gesteld wordt, van valsche getuigen bezwaard, van een dienstknecht op den mond geslagen, in het aangezicht gespogen, en als een godslasteraar ter dood veroordeeld wordt.